

Vlaams
Parlement

ingediend op **896** (2016-2017) – Nr. 1
29 september 2016 (2016-2017)

Verslag van de hoorzitting

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Karin Brouwers en Katia Segers

over de Europese richtlijn Televisie zonder Grenzen

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Ann Soete, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Herman Wynants;

Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet;

Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;

Yamila Idrissi, Katia Segers;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Manuela Van Werde, Peter Wouters;

Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;

Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;

Bert Moyaers, Tine Soens;

Imade Annouri.

INHOUD

I.	Toelichting	4
1.	Context	4
2.	Voorstel	5
2.1.	Land van oorsprong	5
2.2.	Commerciële communicatie.....	5
2.3.	Culturele diversiteit	6
2.4.	Haatpraat	6
2.5.	Minderjarigen	6
2.6.	Platformen	7
2.7.	Regulatoren	7
3.	Standpunten	8
4.	Vervolg.....	8
4.1.	Europese procedures	8
4.2.	Omzetting	9
II.	Bespreking.....	9
	Gebruikte afkortingen	12

Op donderdag 30 juni 2016 hield de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media de eerste van twee hoorzittingen over de herziening van de EU-richtlijn Audiovisuele Mediadiensten, voorheen bekend als de richtlijn Televisie zonder Grenzen. De eerste hoorzitting was opgevat als een informatiemoment met een schets van de stand van zaken door de Algemene Afvaardiging van de Vlaamse Regering bij de Europese Unie.

I. Toelichting

Katrien Thienpont, attaché Cultuur en Audiovisuele zaken bij de Algemene Afvaardiging van de Vlaamse Regering bij de Europese Unie, herinnert de commissie eraan dat na een lange voorbereidingsperiode op 25 mei 2016 een voorstel ter herziening van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten is ingediend. Het wordt nu besproken door de lidstaten en het Europees Parlement. De Europese Commissie heeft eerst bergen voorbereidend werk verzet, waarvan de verslagen en andere documenten te vinden zijn op de website <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/revision-audiovisual-media-services-directive-avmsd#Article>.

1. Context

Als aanleiding van en drijfveren achter de herziening vermeldt Katrien Thienpont convergentie, maar ook het geleidelijk afkalvende aandeel van traditioneel lineair tv-kijken ten opzichte van de diensten op aanvraag of videosharingplatformen. Die laatste categorie komt nu voor het eerst in de richtlijn.

De EC beoogt een betere bescherming van de minderjarigen en wil die ook in de veranderende mediacontext gegarandeerd zien. Voorts ziet ze ook de promotie van Europese werken en van culturele diversiteit als een belangrijke doelstelling. Ook die aspecten moeten in een nieuwe en convergerende context behouden blijven. Specifiek voor deze hervorming is de bijzondere aandacht voor de onafhankelijkheid van regulatoren. Zij hebben een belangrijke rol te spelen om het mechanisme goed en conform de regels te laten functioneren.

De maatschappelijke trend evolueert weg van families die samen lineair tv-kijken naar – vooral jonge – consumenten die individueel via verschillende toestellen programma's opvragen. Consumenten grijpen steeds meer naar video's op internet. Dergelijke diensten zullen op korte termijn een hoog aandeel van het kijkgedrag verwerven. Aangezien de omzetting van de richtlijn wellicht pas in 2019 rond zal zijn, moet de EC streven naar een toekomstbestendige set regels op basis van zo nauwkeurig mogelijke voorspellingen op basis van de huidige trends. Maar landschap en technologie zijn aan zo snelle evoluties onderhevig dat dit geen eenvoudige opdracht is voor de regelgever.

De EC heeft vastgesteld dat steeds meer tv-kanalen uitzenden naar andere landen binnen de EU. Dat leidt tot de conclusie dat de huidige richtlijn op dat vlak effect heeft gehad, aangezien die net dergelijke grensoverschrijdende dienstverlening voor ogen had. Dat effect wil de vernieuwde richtlijn nog versterken met een aantal nieuwe regels.

De lineaire omroepen hebben in 2013 ongeveer 20 percent in eigen content geïnvesteerd. Voor de diensten op aanvraag bedraagt die investeringsgraad volgens Europese studies amper 1 percent. Met andere woorden dreigen bij een groeiend marktaandeel van die diensten de investeringen in Europese producties op termijn te verminderen. Daaraan wil de EC verhelpen.

2. Voorstel

2.1. Land van oorsprong

In de interne markt stelt het land-van-oorsprongbeginsel dat een dienstverlener die zich in een lidstaat vestigt, zich moet conformeren aan de regelgeving van die lidstaat en vervolgens vrij toegang heeft in andere lidstaten. Een andere lidstaat mag de dienstverlener de toegang niet ontzeggen en deze hoeft zich evenmin te conformeren aan de verschillende regelgeving in dat land. Op die manier stimuleert de EU het vrij verkeer van diensten.

Dit beginsel blijkt cruciaal in deze richtlijn. De EC wil daarin het principe dan ook behouden en zelfs versterken. Ze stelt vereenvoudigingen voor in de regels die bepalen van welke lidstaat de jurisdictie van toepassing is op een bepaalde omroep of audiovisuele dienstverlener. Onder andere komen er mechanismen waardoor de EC kan optreden bij onenigheid tussen regulatoren over wie van hen bevoegd is voor een bepaalde omroep. De EC kan daarbij het advies van ERGA inroepen. Voor Vlaanderen zetelt de VRM in deze vergadering van nationale regulatoren, die een grotere rol zal toebedeeld krijgen. Voortaan wordt het dus gemakkelijker om het land van oorsprong vast te leggen. De lidstaten zullen de EC ook een lijst moeten verstrekken met de aanbieders van audiovisuele mediadiensten waarvoor ze bevoegd zijn, met vermelding van de criteria waarop hun bevoegdheid is gebaseerd. De EC waarborgt dat de bevoegde onafhankelijke reguleringsinstanties toegang tot deze informatie hebben.

De procedures voor samenwerking tussen lidstaten zijn vereenvoudigd en verduidelijkt in artikelen 3 en 4 van de voorgestelde richtlijn. Die bepalingen komen tegemoet aan onder meer de Letse bezorgdheid over zenders die vanuit andere EU-lidstaten de Baltische tv-kijkers in het Russisch benaderden. Vandaar dat de omslachtige procedure die het in bepaalde gevallen toch mogelijk maakt om een audiovisuele speler uit een andere EU-lidstaat te blokkeren, nu wordt vereenvoudigd. Zo worden die procedures dezelfde voor lineaire en niet-lineaire diensten. De nationale veiligheid kan voor de Baltische staten een belangrijke uitzonderingsgrond worden. Voorts krijgt ERGA een adviserende rol in deze procedure.

Artikel 4 behandelt de befaamde omzeilingsprocedures waarmee dienstverleners zich in de ene lidstaat vestigen om strengere regels in een andere lidstaat te ontwijken. Ook in die beoordeling zal ERGA een rol krijgen, wat de samenwerking tussen de betreffende regulatoren zou moeten vergemakkelijken en bijgevolg het land-van-oorsprongbeginsel moet versterken.

2.2. Commerciële communicatie

Het voorstel van de Europese Commissie streeft naar flexibelere regels voor traditionele omroepen. Tot nu waren de lineaire diensten strikter gereguleerd dan de niet-lineaire, waardoor de eerstgenoemden concurrentieel nadeel leden. Diensten op aanvraag konden flexibeler advertentie-inkomsten genereren.

Daarbij springt de voorgestelde aanpassing van de kwantitatieve regel in het oog. Op dit moment geldt de 20 procentregel: maximaal twaalf minuten per klokuur voor reclame. In het voorstel wordt niet meer per klokuur gerekend maar per dag, of meer bepaald de periode tussen 7 en 23 uur, om het maximum van 20 percent toe te passen. Daardoor zouden lineaire omroepen in primetime veel meer advertentie-inkomsten kunnen genereren.

Ook de regels voor product placement en sponsoring worden flexibeler. De huidige regels waren niet altijd even effectief. Zo was het moeilijk om uit te

maken wanneer precies sprake was van product placement. De EC heeft bij de soepeler regels een evenwicht nagestreefd tussen concurrentie en consumentenbescherming, vooral ten aanzien van kwetsbare en minderjarige consumenten. Daarom vraagt de EC meer aandacht voor zelf- en coregulering, onder andere met betrekking tot de promotie van alcohol en ongezonde voeding. Zelf- en coregulering krijgen ook elders in het voorliggende voorstel een belangrijke rol in het kader van het streven naar betere, minder top-down opgelegde regelgeving. Samenwerking met de sector zou naar concrete gedragscodes moeten leiden.

2.3. Culturele diversiteit

De EC wil de culturele diversiteit beschermen. De pers heeft de discussie daarover gereduceerd tot de zogenaamde Netflixaks. In feite gaat het om de optie voor lidstaten om aan diensten op aanvraag uit een andere lidstaat een bijdrage op te leggen. Tot dusver was dat alleen mogelijk in het land van oorsprong. Hieraan worden wel voorwaarden gekoppeld. Zo moet de bijdrage in proportie zijn met de inkomsten die de dienstverlener in het land van bestemming genereert. Voorts moet het land van oorsprong voor een heffing die het zelf wil opleggen, rekening houden met de heffingen die andere lidstaten op dezelfde dienst hebben opgelegd. Hier geldt een analoge redenering met het fiscale principe om geen dubbele belasting te heffen. De heffing gebeurt dan ook bij voorkeur op het niveau van de consument en niet aan de bron. Dergelijke heffingen worden doorgaans gebruikt om filmfondsen te spijzen of investeringen in originele content mogelijk te maken.

Voor diensten op aanvraag wil de EC quota van 20 percent opleggen. Daardoor zou de catalogus van bijvoorbeeld Netflix voor 20 percent uit Europees werk moeten bestaan. De richtlijn maakt aandacht voor Europese werken ook verplicht, zonder specifieke regels op te leggen over de manier waarop. Voor de consument moet de toegang tot Europese werken gemakkelijker worden. Voor kleine aanbieders en nieuwe spelers zullen er met het oog op de nodige ruimte voor innovatie wel uitzonderingen gelden.

2.4. Haatpraat

De Europese Commissie verscherpt het verbod op haatpraat. Zo wordt het begrip verruimd met aanzetten tot geweld. Ook de gronden waarop aanzetten tot haat zich kunnen situeren, worden uitgebreid. Deze maatregelen stemmen overeen met een kaderbesluit van de Raad uit 2008.

2.5. Minderjarigen

Uit alle consultaties van stakeholders is gebleken dat ze extra aandacht vragen voor de bescherming van minderjarigen. Die bescherming is in de huidige richtlijn veel sterker geregeld voor lineaire diensten dan voor niet-lineaire diensten. Maar jongeren maken juist almaar meer gebruik van niet-lineaire media. Vandaar dat de Europese Commissie een verhoogde bescherming van minderjarigen in niet-lineaire diensten voorstelt. Voor echt schadelijke content – bijvoorbeeld extreem geweld en porno – gelden de strengste voorwaarden op het vlak van versleuteling en dergelijke.

In verband met de informatieplicht voor aanbieders via symbolen en kijkwijzers wordt coregulering aangemoedigd.

2.6. Platformen

Voor het eerst komen platformen voor video sharing onder het toepassingsgebied van de richtlijn. Het voorstel bevat een definitie voor die platformen, die geen redactionele verantwoordelijkheden hebben. Een typisch voorbeeld is YouTube. Het platform zorgt voor het mechanisme, terwijl de content van de gebruikers komt. YouTube zal pas tussenbeide komen als iemand meldt dat bepaalde content illegaal is of auteursrechten schendt. YouTube zal echter zelf de content niet op voorhand screenen en dus niet als redactie optreden.

Video sharing is ook enkel van toepassing op media waar die video's een groot publiek bereik kunnen hebben. Facebook is daarvan geen voorbeeld omdat de meeste video's daar vooral worden gedeeld in de eigen vriendenkring.

Als een omroep een kanaal heeft op YouTube, geldt dat kanaal als een niet-lineaire dienst.

De EC voorziet in mogelijkheden om de evolutie te volgen. Als Facebook bijvoorbeeld zijn aanbod zou laten evolueren in de richting van video's voor een groot publiek, dan kan het onder die definitie terechtkomen.

Videosharingplatformen zullen overigens slechts ten dele onder het toepassingsgebied van de richtlijn terechtkomen. Het grootste deel van de richtlijn geldt als een minimum waarboven deelstaten nog strengere regels kunnen opleggen. Voor video sharing geldt de richtlijn daarentegen als maximumharmonisatie. De EC wil de platformen op twee punten reguleren: beschermen van minderjarigen en een verbod op haatpraat.

Ook op dit vlak rekent Europa op coregulering. Op 25 mei 2016 heeft de EC een alliantie voor betere bescherming van minderjarigen op internet gelanceerd. Coregulering kan in overleg met de sector worden georganiseerd via een meldpunt, leeftijdscontrole, ouderlijk toezicht enzovoort. De regulatoren kunnen er toezicht op uitoefenen.

2.7. Regulators

De EC hecht belang aan de onafhankelijkheid van de regulatoren. Vandaar dat deze richtlijn criteria op dat vlak introduceert, namelijk:

- een eigen rechtspersoonlijkheid;
- onafhankelijkheid van politieke instructies en sectorbelangen;
- transparante werking;
- slagkracht en financiële middelen;
- beroepsprocedures.

In Vlaanderen staat de VRM hiervoor in. Voor hem zullen deze nieuwe criteria geen problemen opleveren, verwacht Katrien Thienpont.

Twee jaar geleden heeft de EC met een wetgevend besluit ERGA opgericht. Ze verankert die nu in de richtlijn. In de voorbereiding heeft ze ook nauw met ERGA samengewerkt. De EC heeft haar grote tevredenheid over ERGA geuit. Ze ziet een grote meerwaarde in de beschikbaarheid van die organisatie. ERGA blijft wel een louter adviserende instantie, en zal geen bindende inbreng kunnen hebben.

3. Standpunten

Katrien Thienpont deelt mee dat de lidstaten op 31 mei 2016 voor het eerst de kans kregen om te reageren op de voorgestelde nieuwe richtlijn. Aangezien de tekst op dat moment nog maar enkele dagen beschikbaar was, waren de meeste reacties nog onder voorbehoud en wilden de bevoegde ministers zich nog niet ten gronde uitspreken.

Omdat België ook nog op zoek moet naar een gezamenlijke visie van zijn gemeenschappen, heeft het voorlopig heel voorzichtig gereageerd. België staat positief tegenover het voorstel en vindt het een goede basis voor verdere onderhandelingen. Deze reactie is trouwens bij de meeste lidstaten te noteren.

Het belangrijkste punt uit de Belgische interventie betrof de toegankelijkheid van audiovisuele diensten voor mensen met een beperking. De bepalingen daarover had de EC immers geschrapt, omdat ze in december 2015 met de Toegankelijkheidsakte een algemeen voorstel voor horizontale regelgeving heeft geformuleerd dat in de plaats zou moeten komen van aparte regelingen per sector. België vindt dat niet de juiste aanpak en blijft achter een specifieke aanpak voor audiovisuele mediadiensten staan, ook met het oog op de omzetting. Het vindt daarvoor steun bij heel wat andere lidstaten. Europees commissaris Oettinger heeft al aangegeven dat hij daar niet noodzakelijk tegen gekant is.

De belangrijkste meningsverschillen tussen de lidstaten betroffen vooral de nieuwe regels voor de promotie van Europese werken. Traditioneel zijn bepaalde lidstaten voor quota en andere ertegen. Die scheidingslijn kwam ook nu meteen aan de oppervlakte. Ook de flexibeler aanpak van de regels voor commerciële communicatie bleek zijn voor- en tegenstanders te hebben.

Consensus bleek er wel te zijn over de uitbreiding van het toepassingsgebied naar platformen. Uiteraard moet er nog overleg komen over de concrete invulling. Ook voor een versterkte onafhankelijkheid van de regulatoren was er een groot draagvlak, net als voor de bescherming van minderjarigen.

Sommige lidstaten hebben suggesties aangebracht om nog meer in de richtlijn op te nemen. Zo vragen bepaalde lidstaten meer aandacht voor transparant media-eigenaarschap. Het gaat vooralsnog niet om een meerderheid. Dat de huidige bepalingen over mediageletterdheid niet meer terugkomen, betreuren sommige lidstaten. Het ging vooral om een rapportageplicht, die de EC als weinig effectief heeft beoordeeld. Zij prefereert om dit thema buiten de richtlijn te promoten en heeft de expertengroep Mediageletterdheid een uitgebreider mandaat toevertrouwd.

4. Vervolg

4.1. Europese procedures

Het gaat hier om een gewone wetgevende procedure, verduidelijkt Katrien Thienpont. In dat geval zijn twee wetgevers samen bevoegd: het Europees Parlement en de lidstaten via de Raad van de Europese Unie. In het parlement is de commissie Cultuur bevoegd. Ze heeft al twee rapporteurs aangeduid en heeft op 20 juni 2016 een eerste gedachtewisseling gehad. De rapporteurs hebben aangegeven dat ze snel willen werken. Begin 2017 zou het Europees Parlement een standpunt moeten hebben. Vanaf dan kan de trilog van start gaan, de onderhandelingen tussen de Europese Commissie, het Europees Parlement en de Raad met het oog op een finale tekst, die het parlement in de eerste helft van 2017 tot stand wil zien komen, wat vrij ambitieus lijkt.

In de Raad wordt de tekst momenteel behandeld in de raads werkgroep voor Audiovisuele Zaken. Vanaf volgende week verwacht Katrien Thienpont de standpunten van de lidstaten. Het zwaartepunt van de onderhandelingen verwacht ze in september en oktober 2016. Het gezamenlijke standpunt van de lidstaten zal ten vroegste in de Raad Cultuur en Audiovisuele Zaken van 22 november 2016 voorliggen, dus onder Slovaaks voorzitterschap. Ook dat voornemen getuigt van veel ambitie. Alleszins zetten zowel de EC als het Europees Parlement druk op het Slovaakse voorzitterschap om voort te werken, opdat de richtlijn in onze wereld vol technologische evoluties niet voorbijgestreefd zou zijn voordat het wetgevende proces is afgerond.

4.2. Omzetting

De Vlaamse omzetting van de EU-richtlijn houdt in dat het Mediadecreet moet worden aangepast. In de meest ambitieuze timing verschijnt de richtlijn in het tweede kwartaal van 2017. Dan gaat de erg korte omzettingstermijn van twaalf maanden in – tenzij die zou worden uitgebreid.

II. Bespreking

Katia Segers vraagt of er voor de publiciteit voor alcohol en ongezonde voeding sprake zal zijn van zelf- of coregulering.

Bevat het voorstel ook regels over (online) gokken?

Welke berekeningswijze geldt er voor de 20 percent werk van Europese origine?

Gelden de voorgestelde regels voor de bescherming van minderjarigen bij niet-lineaire diensten ook voor commerciële reclame? Als de bescherming voor lineaire diensten ook daar zou gelden, houdt dat dan ook de reclameregels rond kinderprogramma's in?

Wilfried Vandaele komt terug op het initiatief van het Letse voorzitterschap om in lidstaten meer bescherming mogelijk te maken tegen propaganda van bijvoorbeeld Russische makelij. Kan Katrien Thienpont hier nog wat meer toelichting bij geven? Misschien is het wel nodig dat er vanuit het Vlaams Parlement een antwoord komt.

Karin Brouwers constateert dat de wijzigingen die de EC voorstelt in de regels voor commerciële communicatie, nogal ingrijpend zijn. Zullen ook de regels voor commerciële communicatie toepasbaar worden op niet-lineaire diensten? Of worden de regels voor lineaire diensten alleen maar versoepeld, bijvoorbeeld met betrekking tot product placement en sponsoring? Zullen die flexibeler regels op dat vlak nagenoeg alles mogelijk maken?

Ook Karin Brouwers wil uitleg over de regels over alcohol en ongezonde voeding, specifiek met betrekking tot kinderprogramma's. Is het niet beter dat Europa hier duidelijk maakt waar het voor staat in plaats van procedures van zelf- en coregulering na te streven? Mogelijk is die aanpak effectiever in de praktijk, maar om kinderen te beschermen moet een overheid zich ook kordaat durven opstellen.

Op Europees niveau, zij het in een ander beleidsdomein, is er sprake van een eventuele minimumleeftijd voor platformen als Facebook, in casu zestien jaar. Houdt die ook verband met deze richtlijn?

Een horizontale richtlijn over toegankelijkheid mag volgens Karin Brouwers niet uitsluiten dat de sectoren daarover hun eigen regels toevoegen.

Vallen de auteursrechten onder een aparte richtlijn of komen ze in deze richtlijn aan bod?

Op de laatste vraag antwoordt *Katrien Thienpont* dat auteursrechten een andere kwestie zijn, waarop deze richtlijn nergens ingaat.

De samenhang met andere domeinen vormt een ingewikkeld kluwen waaraan de Europese Commissie een hele puzzel heeft. De EC poogt om haar voorstel te laten sporen met alle reeds bestaande regelgeving, maar ook met de regelgeving die nog in de pijplijn zit.

Wat alcohol- en aanverwante reclame ten aanzien van minderjarigen betreft, geldt voor deze richtlijn het principe van de minimumharmonisatie. Elke nationale regelgever is met andere woorden vrij om zelf strengere regels op te leggen, in het kader van de subsidiariteit. Zoals gezegd is de richtlijn enkel op het vlak van de videosharingplatformen een maximumharmonisatie, onder andere omdat voor die platformen ook andere richtlijnen regels bevatten, bijvoorbeeld de E-commercerichtlijn.

De richtlijn stelt inderdaad voor om de reclame op lineaire diensten vrijer te maken, om hun concurrentiekracht op de advertentiemarkt niet te zeer te laten schaden door de beschikbaarheid van diensten op aanvraag en platformen. Dat voorstel is mee ingegeven door de overweging dat lineaire diensten nog altijd het meest investeren in originele content. Het gaat dus om meer dan de omroepen zelf, namelijk ook om de culturele diversiteit.

Letland was het vooral te doen om lineaire omroepen met thuisbasis in Zweden en het Verenigd Koninkrijk die Russische propaganda naar de Baltische staten uitzenden. De bestaande richtlijn maakt het de Baltische staten nagenoeg onmogelijk om die omroepen binnen hun grenzen te weren. Slechts op een heel beperkt aantal gronden kon een lidstaat een procedure opstarten om dergelijke uitzendingen van zijn grondgebied te weren. Daaronder kwamen nationale veiligheid noch defensieaspecten voor met betrekking tot lineaire diensten. Voor niet-lineaire diensten telden die wel mee. De Baltische staten kregen ook met lineaire diensten te maken. De voorgestelde richtlijn strekt tot een eengemaakte procedure voor zowel lineaire als niet-lineaire diensten, inclusief een veralgemeening van de huidige uitzonderingsvoorwaarden voor niet-lineaire diensten. Daarvan kunnen de Baltische staten dan ook gebruik maken voor lineaire diensten. Voorts is de procedure vereenvoudigd en krijgt ERGA er een adviserende rol in. Dat maakt de lidstaten slagvaardiger om op te treden. De huidige procedure bleek moeilijk toepasbaar. Hoe dan ook blijft het om een uitzondering gaan en blijft vrije meningsuiting een cruciaal algemeen principe.

Het quotum van 20 percent betreft enerzijds het aanbod in de catalogus van een ondemandspeler, maar anderzijds ook de prominente aanwezigheid daarvan. Nu al blijkt een provider als Netflix bijvoorbeeld 27 percent producties uit de EU in zijn aanbod te hebben. Op dat vlak is 20 percent niet echt een stimulans maar veeleer een ondergrens die de EU afbakent. Dat moet haalbaar zijn voor iedereen, ook voor wie tot nu toe minder EU-content in het aanbod had. Vooral het aspect zichtbaarheid is echter belangrijk. Hoe dit precies zal worden gemeten, is momenteel nog in uitwerking en ligt ook aan de aanbieders zelf. Bovendien geldt ook hier het principe van de minimumharmonisatie. Landen die 20 percent te weinig vinden, zijn vrij om een hoger percentage op te leggen. Dat doet Frankrijk bijvoorbeeld. De regel geldt niet voor dienstverleners die geen kantoor hebben in de EU. Indien ze dat wel hebben, zoals Netflix in Nederland,

geldt de nationale regelgeving van het land in kwestie met als minimum hoe dan ook de Europese richtlijn.

Over gokken zegt deze richtlijn niets en de regels betreffende alcohol en ongezonde voeding gaan uit van coregulering, antwoordt Katrien Thienpont ten slotte aan Katia Segers.

Bart CARON,
voorzitter

Karin BROUWERS
Katia SEGERS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

EC	Europese Commissie
ERGA	European Regulators Group for Audiovisual Media Services
EU	Europese Unie
VRM	Vlaamse Regulator voor de Media